

Når svalen trækker.

Når svalen trækker op og varmen emmer
og slut er vintermørkets skarpe blæst
så hilses den af glade barnestemmer
velkommen som en elsket sommergæst
For svalerne er fælles tegn på forår
et håb om frugtbarhed og milde livskår

Vi spejler os i næstens liv og drømme
og ser de ligner os på angstens tegn,
for kraften i naturens vilde strømme
af hav, der føder vind, der føder regn
Mens smeltevand fra gletscherisens masser
bli'r skabt af overflodens drivhusgasser.

Vi frydes over skaberværkets skønhed
og dybet i et nyfødt barneblik
som fylder voksne hjerter med en ømhed
og binder sjælen I et dobbeltstik
til håbet om at barnet får en fremtid
helt fri for sultens bid og krigens vanvid

Den samme salte sorg i vores tårer
der svier kinden, når vi mister håb
Den samme røde flod i vores årer
der bruser op i desperate råb
når sorgens styrke gyder simple livskrav
om ret til egen del af Jordens slægtsarv

Fra verdens hvide tag I Himalaya
til Fillipinergravens mørke blå
kan ydmyg tro på harmoni med Gaia
få samlet livets kraft I håbet på
et næstekærligt fællesskabs forgrening
der bringer hjertet fred og livet mening.